Sandviç Krallığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Sandviç Krallığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Jack öğle yemeği hazırlarken minik bir ciyaklama duydu. Ekmeğin üst dilimini kaldırdı ve nefesi kesildi. Altında ışıl ışıl bir dünya vardı! Ekmek kabuğundan yapılmış küçük evler, ekmek kırıntısından yollar ve 'Sandviç Krallığı'na Hoş Geldiniz' yazan bir tabela. Jack dikkatlice eğildi, çok sert nefes almamaya çalıştı.

Krallığın ortasında, başparmak boyutunda yaşlı bir adam olan Başkan Marul duruyordu. Dalgalı yaprak saçları soluk yeşil katmanlar halinde dalgalanıyordu ve minik ahşap bastonunu yere vurdu. 'Bu marul diyarı bize ait!' diye duyurdu, buruşuk eliyle yaprak şeklindeki gözlüklerini burnuna iterek.

Diğer tarafta, Şövalye Çedar kütük gibi kollarını kavuşturmuştu. Altın sarısı teninin yanaklarında küçük delikler vardı ve sert şapkası bir peynir diliminden yapılmıştı. 'Biz peynir inşaatçılarının duvarlarımız için daha fazla alana ihtiyacı var!' diye övündü. Tombul ve parlak kırmızı Rosie Domates ise sulama kabını salladı. 'Ve biz çiftçilerin yiyecek yetiştirmek için güneşli tarlalara ihtiyacı var!'

Jack üç grubun her kırıntı ve yaprak için tartışmasını izledi. Başkan Marul çıtır kenarı istiyordu. Şövalye Çedar orta köprüyü istiyordu. Rosie Domates minik domates bitkileri için güneşli köşeyi istiyordu. 'Bizim!' 'Hayır, bizim!' diye bağırdılar, giderek daha yüksek sesle, ta ki altlarındaki ekmek titremeye başlayana kadar.

Jack nazikçe bir parmağını kaldırdı. 'Affedersiniz,' dedi yumuşak bir sesle, 'neden paylaşmıyorsunuz?' Minik insanlar durup, dağınık koyu kahverengi saçlı ve burnunda çiller olan devasa çocuğa baktılar. Başkan Marul kibarca öksürdü. Şövalye Çedar kare kafasını kaşıdı. Rosie Domates hasır güneş şapkasını yana yatırıp kaşlarını çattı.

'Paylaşmak asla işe yaramaz,' dedi Başkan Marul homurdanarak, örgü çim yeleğini düzelterek. 'Bir kez denedik. Herkes kapıp itti.' Şövalye Çedar başını salladı. 'İnşaat güçlü sınırlar gerektirir! Duvarlar her şeyi düzenli tutar!' Rosie Domates kollarını kavuşturdu. 'Çiftçilerin açık alana ihtiyacı var!' Jack dikkatle dinledi, sonra aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Belki de sadece daha iyi bir plana ihtiyacınız var.'

Kimse cevap veremeden, zemin korkunç bir şekilde sallandı. GÜMBÜR! Bir marul yaprağı yana kaydı. ÇAT! Peynir köprüsü ortasından çöktü. Bir domates top gibi zıplayarak yanlarından geçti. 'Sandviç dağılıyor!' diye bağırdı Rosie Domates, minik domates sepetini kaparak. Bütün küçük insanlar farklı yönlere kaçıştı.

Başkan Marul bastonunda sallandı. Şövalye Çedar minik çekicini düşürdü. Bütün Sandviç Krallığı batan bir gemi gibi yana yattı! 'İmdat!' diye ciyakladı marul köylüleri. 'Evlerimiz kayıyor!' Jack ellerini masaya düz bastırarak ekmeği sabitledi. 'Herkes, sakin olun!' diye seslendi. 'Bunu düzeltebiliriz, ama birlikte yapmalıyız.'

Şövalye Çedar göğsünü kabarttı. 'Sağlam destekler inşa edebilirim! Bir çekicim, bir cetvelim ve bolca peynir bloğum var!' Havada hızlıca bir plan çizdi. 'Ama her şeyi bağlamak için sarmaşıklar yetiştiremem.' Başkan Marul elini kaldırdı. 'Marul yaprakları güçlü ve esnektir. Onları kirişlerin etrafına sarabiliriz.'

Rosie Domates yerinde zıpladı. 'Ve domates kökleri toprağı yerinde tutar!' dedi. 'Her şeyi sıkı tutmak için köklerimizi kenarlara dikebiliriz.' Jack ellerini çırptı. 'Mükemmel! Hepinizin diğerlerinin ihtiyaç duyduğu bir şeyi var. Şövalye Çedar inşa eder, Başkan Marul sarar ve Rosie Domates sabitler. Hadi deneyelim!' Minik insanlar birbirlerine baktılar ve başlarını salladılar.

Önce, Şövalye Çedar peynir bloklarını sağlam direkler ve kirişler halinde çaktı. Sonra, Başkan Marul ve köylüleri her birleşim yerine uzun, esnek marul yaprakları sardılar. Son olarak, Rosie Domates toprağı sıkı tutmak için alt kısma minik kökler dikti. Jack dikkatli parmaklarıyla ekmeği sabit tuttu. Yavaş yavaş, sallanma durdu.

Sandviç Krallığı dimdik ve güçlü duruyordu. Herkes birlikte inşa ettikleri şeye baktı. 'Öncekinden daha iyi yaptık!' diye sevindi Rosie Domates, yuvarlak kırmızı yüzü ışıl ışıl parlıyordu. Şövalye Çedar minik cetvelini gururla parlatı. Başkan Marul gözlüklerini düzeltti ve buruşuk, nazik bir gülümsemeyle gülümsedi. 'Şimdi,' dedi. 'Bu takım çalışması işi oldukça dikkat çekici.'

Jack çenesini masaya değene kadar eğildi. 'Görüyor musunuz? Becerileri paylaşmak toprak için tartışmaktan daha iyidir.' Başkan Marul, Şövalye Çedar'a bir sonraki köprüsü için yumuşak bir marul parçası teklif etti. Şövalye Çedar, Rosie'nin domates tarlalarının etrafına sağlam bir duvar inşa etmeye söz verdi. Rosie Domates herkese paylaşmaları için taze, minik domates sepetleri verdi.

O öğleden sonra, minik sakinler yan yana çalıştılar. Peynir inşaatçıları yeni bir kule diktiler. Marul köylüleri yapraklı köprüler ördüler. Domates çiftçileri güneşli kenar boyunca sıra sıra küçük kırmızı domatesler diktiler. Üç grubun çocukları kırıntı meydanında birlikte oynadılar. Sandviç Krallığı ilk kez gerçekten huzurluydu. Herkesin bir yeri vardı.

Jack öğle yemeğini mutlu bir iç çekişle bitirdi. Ne olur ne olmaz diye küçük bir köşe ekmeği ve minik bir tabak su bıraktı. 'Hoşça kal, Sandviç Krallığı,' diye fısıldadı. Tabağını lavaboya koyarken, bir dizi minik ses duydu. 'Teşekkürler, Jack!' Sesler, marul köylüleri, peynir inşaatçıları ve domates çiftçilerinin birlikte durduğu kırıntı sokağından geliyordu.

O günden sonra, Jack sandviçlerini her zaman dikkatlice, ortasında biraz fazladan boşluk bırakarak yaptı. Ve öğle yemeği hazırlarken dikkatlice dinlerseniz, minik çekiçlerin tıkırtısını, yaprakların hışırtısını ve birlikte plan yapan mutlu sesleri duyabilirsiniz. Sonuçta, Sandviç Krallığı artık huzurlu bir topluluk—takım çalışması, nezaket ve işbirliği herkesin mutlu bir şekilde birlikte inşa etmesini ve büyümesini sağlıyor.